

[Alfred Bøgh.]

finansministeren da også dette, for det drejer sig jo nu ikke længere i argumentationen for forslagene om de ekstra udgifter på 190 mill. kr., som pristalsreguleringen har påført staten, men også om dækning af de 140 mill. kr., som er en følge af ændringsforslag til finanslovsforslaget, der er kommet til, siden dette fremsattes for godt et par måneder siden.

Over for disse udgiftsforøgelser på 330 mill. kr. skønner den højtærede finansminister, at statens indtægter under ét og med de nuværende skatte- og afgiftslove vil blive 109 mill. kr. større, end han regnede med, da finanslovsforslaget blev fremsat. Det er forskellen mellem disse tal, mellem stigningen i udgifterne og stigningen i de forventede indtægter, altså 220 mill. kr., som den højtærede finansminister ønsker dækket med de fremsatte afgiftsforslag.

Når jeg især vil komme ind på skønnet over statens indtægter, er det, fordi det efter min opfattelse er sat alt for lavt. Vi må huske på, at der netop her er tale om et skøn og ikke en fastsættelse af, hvor meget staten i det kommende år faktisk vil opkræve i skatter og afgifter. Tværtimod vil vi, hvis vi i vore vurderinger går ud fra et for lavt skøn over de nuværende skatte- og afgiftsloves virkninger, nemt komme til at forhøje skatterne mere end nødvendigt og forsvarligt, og det ønsker vi ikke at være med til.

Ser vi på skønnet over, hvad indkomstskatten for personer vil indbringe i det kommende finansår med de nuværende satser, ser vi, at den højtærede finansminister skønner, at der vil blive en stigning på 430 mill. kr., idet han går ud fra, at befolkningens indkomster i 1963, som disse skatter jo skal beregnes af, har været 7,5 pct. højere end i 1962. Netop i denne tid indsamles der i kommunerne stikprøver af selvangivelserne til belysning af, hvad indkomststigningen faktisk har været. De foreløbige og spinkle oplysninger fra kommunerne tyder imidlertid på, at indkomststigningen i hvert fald for lønmodtagerne har været omkring 1 pct. højere end antaget i skønnet. Vi har ønsket, at der blev indhentet yderligere oplysninger på dette punkt, fordi vi mener, at de vil bekræfte, at denne tendens i det foreløbige materiale i det mindste vil

holde sig og formentlig også øges, og det vil i så fald betyde, at statens indtægter på denne post bliver betydeligt større end skønnet.

Hvad dernæst angår forbrugsafgifterne, har vi fået oplyst, at disse i indeværende finansår formentlig vil indbringe 100 mill. kr. mere end forudset i finansloven. Det betyder naturligvis noget for indeværende års regnskab. Det betyder også, at disse 100 mill. kr. mere end forudset er fjernet fra omsætningen, også selv om vi passerer en 1. april og kommer ind i et nyt finansår. Men det betyder tillige, at skønnet for det kommende års indtægter så at sige må starte på et så meget højere niveau. Hertil kommer så, at udløsningen af pristalsportionen også ganske af sig selv vil bringe staten øgede indtægter på netop denne post.

Det er disse faktorer tilsammen, der gør, at vi må anse den højtærede finansministers forventninger om en stigning i afgiftsprovenuet på 350 mill. kr. eller godt 5 pct. for beskedne. I virkeligheden må vi regne med, at de nuværende afgifter vil indbringe en hel del mere, og vi har ud fra disse betragtninger over statens ventelige indtægter og udgifter erklæret os villige til at drøfte en omlægning af beskatningen fra direkte til indirekte skat svarende til de foreliggende afgiftsforslag, men vel at mærke således, at disse afgifter sættes i kraft straks, medens de modsvarende lempelser i den direkte beskatning ifølge sagens natur først kan få virkning med de nye skattebilletter til sommer. Denne forskydning i tid mener vi vil betyde en styrkelse af statsfinanserne med rundt regnet 100 mill. kr.

Jeg er gået ind på disse forhold, fordi de understreger, at vi i vort forhandlingsoplæg gik så vidt som til at lægge den højtærede finansministers finanspolitiske vurdering til grund for en sådan forhandling. Vi har skønnet, at der er finanspolitisk dækning af såvel det overskud på drifts- og anlægsbudgettet som det kasseoverskud, som den højtærede finansminister tilsigter, men man har ikke på dette grundlag ønsket en forhandling og en vurdering af disse ting.

Jeg skal ikke nægte, at det var med nogen bekymring, vi strakte os så vidt i vore forsøg på at få den højtærede finans-